

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 12 czerwca 1979 r.

Nr 2

Poz. 7—8

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA MINISTRA

poz. 7. — nr 1 z dnia 26 stycznia 1979 r. w sprawie podziału pracy w zakresie realizacji uzbrojenia terenów pod budownictwo i innych obiektów inżynierskich.

poz. 8. — nr 3 z dnia 30 kwietnia 1979 r. w sprawie pokrywania kosztów związanych z założeniem i użytkowaniem dla celów służbowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych.

I.

ZARZĄDZENIE Nr 1

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 stycznia 1979 r.

w sprawie podziału pracy w zakresie realizacji uzbrojenia terenów pod budownictwo i innych obiektów inżynierskich

(znak: PL-3/0122/56/78)

W celu usprawnienia współpracy przedsiębiorstw, realizujących dynamicznie wzrastający zakres planowych zadań w dziedzinie uzbrojenia terenów pod budownictwo mieszkaniowe i budowy oczyszczalni ścieków oraz ukierunkowania specjalizacji potencjału wykonawczego robót inżynierskich w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie reguluje podział zadań w zakresie realizacji przez przedsiębiorstwa, obiektów i robót inżynierskich, a w szczególności:

- 1) obiektów i urządzeń komunalnych służących do przesyłania, magazynowania i rozprowadzania wody, takich, jak:
  - a) rurociągi przesyłowe,
  - b) sieć wodociągowa magistralna i rozdzielcza,
  - c) zbiorniki wody na sieci wodociągowej,
  - d) pompownie i hydrofornie na sieci wodociągowej,
  - e) przejścia sieci wodociągowej przez przeszkody (drogi kołowe i kolejowe, rzeki i potoki) oraz komory i studzienkizwanych dalej „komunalną siecią wodociągową”;
- 2) ujęć wody, stacji uzdatniania wody, zbiorników, pompowni lub hydroforni na stacjach wodociągowych — zwanych dalej „stacjami wodociagowymi”;
- 3) obiektów i urządzeń, służących do odprowadzania ścieków z miast i z zakładów przemysłowych, takich, jak:
  - a) kolektory uliczne i wewnątrzsiedlowe kanały,
  - b) przepompownie ścieków na sieci kanalizacyjnej,
  - c) zbiorniki wyrównawcze i osadniki wód burzowych na sieci kanalizacyjnej,

- d) przejścia sieci kanalizacyjnej przez przeszkody, studzienki, wpusty deszczowe, przelewy burzowe, wyloty do zbiornika, przewody ciśnieniowe, zwanych dalej „komunalną siecią kanalizacyjną”;
- 4) oczyszczalni ścieków;
- 5) uzbrojenia wewnątrzsiedlowego, obejmującego obiekty, urządzenia i roboty inżynierskie dla nowo budowanych osiedli mieszkaniowych, bez małej architektury i zagospodarowywania terenu, a w tym: przewody wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłe i gazowe oraz ulice, place i parkingi;
- 6) magistralnych i rozdzielczych rurociągów do przesyłania ciepła wraz z grupowymi węzłami cieplnymi oraz robotami antykorozyjnymi i izolacyjnymi — zwanych dalej „siecią cieplną”;
- 7) obiektów portowych i stoczniowych, takich, jak: falochrony, nabrzeża, pomosty, pirsy, suche doki, pochylnie, podnośniki, przystanie promowe, urządzenia cumownicze i odbojowe, umocnienia dna morskiego i brzegów morskich — zwanych dalej „budowlami portowymi i stoczniowymi”;
- 8) stopni wodnych, zapór, jazów, śluz, zbiorników wodnych, siłowni wodnych itd. — zwanych dalej „budowlami hydrotechnicznymi”;
- 9) makroniwelacji terenów;
- 10) przyłączy wszystkich sieci do obiektów budowlanych.

§ 2. Przedsiębiorstwa (kombinaty) robót inżynierskich oraz kombinaty budowlane, nie posiadające zakładów instalacji sanitarnych zgrupowane w zjednoczeniach budownictwa ogólnego, realizują:

- 1) uzbrojenie wewnątrzsiedlowe, bez przyłączy,
- 2) uzbrojenie terenów dla nowych zadań inwestycyjnych budownictwa ogólnego,
- 3) stacje wodociągowe o wydajności do ok. 50 tys. m³/dobę dla miast,
- 4) oczyszczalnie ścieków komunalnych o wydajności do ok. 20 tys. m³/dobę dla miast,
- 5) komunalną sieć wodociągową o przekroju do 600 mm i komunalną sieć kanalizacyjną o przekroju kolektorów sanitarnych do 600 mm oraz kolektorów deszczowych i ogólnospławnych o przekroju do 1000 mm, jeśli kosztorysowa wartość robót budowlano-montażowych wynosi od ok. 30 mln zł, w cenach obowiązujących w dniu 1 stycznia 1976 r.,

- 6) obiekty i roboty inżynierskie dla potrzeb budownictwa ogólnego,
- 7) makronielacje terenów osiedli, nie wykonywane przez generalnych wykonawców terenów osiedli.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa budownictwa inżynierii miejskiej w rejonach, w których działają oraz w zakresie wynikającym z możliwości rozwojowych tworzonych potencjału wykonawczego, realizują infrastrukturę techniczną miast, a w tym:

- 1) stacje wodociągowe o wydajności powyżej 50 tys. m³/dobę,
- 2) magistralną sieć wodociągową o przekroju od 300 mm wraz z przejściami przez przeszkody,
- 3) kolektory powyżej 600 mm wraz z przepompowniami i przejściami przez przeszkody,
- 4) zbiorniki żelbetowe o pojemności powyżej 3 tys. m³,
- 5) oczyszczalnie ścieków komunalnych o wydajności powyżej 20 tys. m³/dobę,
- 6) sieć ciepłe,
- 7) ulice, place i parkingi,
- 8) uzbrojenie terenów bez przyłączy, na podstawie decyzji podejmowanych w toku bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych.

2. Nowo tworzone przedsiębiorstwa budownictwa inżynierii miejskiej, które powstają na bazie potencjału wydzielonego z przedsiębiorstw innych zjednoczeń budownictwa, będą kontynuować obiekty i roboty wynikające z umów zawartych przez przedsiębiorstwo przekazujące ten potencjał.

§ 4. Przedsiębiorstwa robót inżynierskich, zgrupowane w zjednoczeniach budownictwa przemysłowego, realizują:

- 1) obiekty i roboty inżynierskie dla potrzeb budownictwa przemysłowego,
- 2) oczyszczalnie ścieków komunalnych o wydajności od ok. 20 tys. m³/dobę oraz oczyszczalnie ścieków przemysłowych,
- 3) stacje wodociągowe o wydajności od ok. 50 tys. m³/dobę,
- 4) kolektory sanitarne o przekroju od 600 mm, kolektory deszczowe i ogólnospławne o przekroju od 1000 mm wraz z przepompowniami i przejściami przez przeszkody,
- 5) magistralną sieć wodociągową o przekroju od 600 mm wraz z przejściami przez przeszkody,
- 6) zbiorniki żelbetowe o pojemności od 3 tys. m³,
- 7) uzbrojenie wewnątrzsiedlowe, bez przyłączy, na podstawie decyzji podejmowanych w toku bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych.

§ 5. Przedsiębiorstwa inżynierskie, zgrupowane w Generalnej Dyrekcji Budownictwa Hydrotechnicznego i Rurociągów Energetycznych „Energopol”, realizują:

- 1) budowę hydrotechniczną,
- 2) budowę portowe i stoczniowe,
- 3) budowę rurociągów przesyłowych ropy naftowej i wyrobów z niej oraz innych rurociągów przesyłowych o przekroju od 500 mm,
- 4) roboty palowe,
- 5) roboty fundamentowe — w zawieszaniu tiksotropowej lub przy pomocy innych nowoczesnych metod,
- 6) roboty strzałowe,
- 7) inne wielkie obiekty i roboty inżynierskie, o których mowa w § 1.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa instalacji przemysłowych, zgrupowane w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych realizują w województwach: stołecznym warszawskim, białostockim, bielskim, ciechanowskim, elbląskim, gdańskim,

kaliskim, katowickim, konińskim, koszalińskim, krakowskim, krośnieńskim, łomżyńskim, nowosądeckim, olsztyńskim, ostrołęckim, piotrkowskim, przemyskim, radomskim, rzeszowskim, suwalskim, szczecińskim, tarnobrzeskim, tarnowskim i zamojskim:

- 1) roboty instalacyjne w ramach zadań, o których mowa w §§ 3—5,
- 2) budowę sieci ciepłej dla osiedli mieszkaniowych i obiektów użyteczności publicznej,
- 3) budowę sieci ciepłej dla zakładów przemysłowych.

2. Przedsiębiorstwa instalacji przemysłowych, zgrupowane w zjednoczeniach budownictwa przemysłowego, realizują w województwach nie wymienionych w ust. 1 oraz w województwie stołecznym warszawskim:

- 1) roboty instalacyjne w ramach zadań, o których mowa w §§ 3—5,
- 2) budowę sieci ciepłej dla osiedli mieszkaniowych i obiektów użyteczności publicznej z uwzględnieniem ust. 3,
- 3) budowę sieci ciepłej dla zakładów przemysłowych.

3. Do czasu rozwinięcia odpowiedniego potencjału wykonawczego przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych, budowa sieci ciepłej dla osiedli mieszkaniowych i obiektów użyteczności publicznej w województwach: łódzkim, piotrkowskim, płockim, sieradzkim, skierniewickim, toruńskim i wrocławskim, należy do właściwości przedsiębiorstw, o których mowa w § 2.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa (kombinaty) instalacji sanitarnych oraz kombinaty budowlane, posiadające zakłady instalacji sanitarnych, zgrupowane w zjednoczeniach budownictwa ogólnego, realizują:

- 1) przyłącza sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz gazowej do budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej,
- 2) wewnętrzne instalacje w obiektach kubaturowych, związanych z realizacją uzbrojenia wewnątrzsiedlowego oraz instalacje dla zadań, o których mowa w § 2,
- 3) budowę rozdzielczej sieci ciepłej (wraz z przyłączami), dla osiedli mieszkaniowych i obiektów użyteczności publicznej, na podstawie decyzji podejmowanych w toku bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych.

2. Przedsiębiorstwa instalacji elektrycznych, zgrupowane w zjednoczeniach budownictwa ogólnego, realizują instalacje oraz sieci zasilające i rozdzielcze elektroenergetyczne związane z obiektami i robotami, o których mowa w §§ 2—6.

3. Przedsiębiorstwa produkcji i montażu urządzeń elektrycznych budownictwa „Elektromontaż” realizują instalacje oraz sieci zasilające i rozdzielcze elektroenergetyczne średnich i niskich napięć w obiektach przemysłowych oraz instalacje w innych obiektach na podstawie decyzji podejmowanych w toku bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych.

§ 8. 1. Roboty ogólnobudowlane lub realizacja obiektów kubaturowych stanowiących część zadań, o których mowa w § 2, § 3, § 4 pkt 7), § 5 pkt 7), § 6 ust. 1, pkt 2), ust. 2 pkt 2) i ust. 3 — powinny być przyjmowane do wykonania przez generalnych wykonawców osiedli mieszkaniowych.

2. Roboty ogólnobudowlane lub realizacja obiektów kubaturowych, stanowiących część zadań, o których mowa w § 3, § 4, § 5, § 6 ust. 1 pkt 3) i ust. 2 pkt 3) — powinny być przyjmowane przez właściwe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

3. Roboty instalacyjne w obiektach inżynierskich, wyszczególnione w § 6 ust. 1 pkt 1) i ust. 2, pkt 1) oraz § 7, rea-

Wykonywane są w formie podwykonawstwa, z wyjątkiem przypadków o których mowa w § 9.

§ 9. W przypadkach uzasadnionych naczelni dyrektorzy zjednoczeń wiodących w regionalnej koordynacji międzybranżowej w budownictwie mogą podejmować — w uzgodnieniu z naczelnymi dyrektorami zjednoczeń wiodących w koordynacji ogólnobranżowej w budownictwie (Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych, Zjednoczenie Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż”, Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal”, Zjednoczenie Budownictwa Inżynierii Miejskiej „Inżynieria” oraz Generalna Dyrekcja Budownictwa Hydrotechnicznego i Rurociągów Energetycznych „Energopol”) — decyzje w sprawie zastosowania odstępstw od zasad ustalonych w §§ 2 do 8, niezbędne dla zapewnienia wykonawstwa wszystkim zadaniom ujętym w centralnym lub terenowym planie inwestycyjnym.

§ 10. Wykonawcy obiektów i robót inżynierskich na terenie woj. katowickiego ustaleni będą w odrębnym trybie, z uwzględnieniem niniejszego podziału pracy oraz potrzeby zapewnienia wykonania wszystkich zadań planowych.

§ 11. Tracą moc:

- 1) decyzja nr 58 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1975 r. w sprawie wyprofilowania branż budownictwa hydrotechnicznego i rurociągów energetycznych oraz budownictwa inżynierskiego,
- 2) decyzja nr 2 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 lutego 1976 r. w sprawie podziału pracy w zakresie wykonawstwa budowy sieci ciepłowniczych.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER
A. Głazur

8.

ZARZĄDZENIE Nr 2

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 kwietnia 1979 r.

w sprawie pokrywania kosztów związanych z założeniem i użytkowaniem dla celów służbowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych.

(Znak: AB5/79)

W związku z zarządzeniem nr 66 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 października 1978 r. w sprawie pokrywania kosztów związanych z założeniem i użytkowaniem dla celów służbowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom Ministerstwa oraz jednostek organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, zatrudnionych na stanowiskach:

- 1) dyrektora Gabinetu Ministra,
- 2) dyrektora Departamentu Wojskowego,
- 3) dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa i Higieny Pracy,
- 4) dyrektora Departamentu Administracyjno-Budżetowego,
- 5) głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej,
- 6) naczelnego (generalnego) dyrektora zjednoczenia (jednostki równorzędnej),

7) zastępcy naczelnego (generalnego) dyrektora zjednoczenia nadzorującego sprawy produkcji,

8) dyrektora jednostki bezpośrednio podległej Ministrowi,

9) dyrektora przedsiębiorstwa (kombinatu) —

przysługuje uprawnienie do pokrywania ze środków państwowych kosztów założenia i używania dla celów służbowych aparatów telefonicznych, zwanych dalej „telefonami służbowymi”, w mieszkaniach prywatnych tych pracowników.

2. Ustala się wykaz stanowisk pracy innych, niż określone w ust. 1, w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, z którymi może być związane uprawnienie do pokrywania ze środków państwowych kosztów założenia i używania telefonów służbowych w mieszkaniach prywatnych pracowników zajmujących te stanowiska.

Wykaz stanowi załącznik do zarządzenia.

3. Upoważnia się dyrektora Departamentu Administracyjno-Budżetowego do ustalenia dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych) oraz jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi liczby i rodzaju stanowisk spośród wymienionych w załączniku do zarządzenia, z którymi może być związane uprawnienie, o którym mowa w ust. 2.

4. Decyzję o przyznaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, pracownikom zajmującym określone stosownie do ust. 3 stanowiska, podejmują:

— naczelnicy (generalni) dyrektorzy zjednoczeń — w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w centrali zjednoczenia oraz łącznie dla pracowników jednostek zgrupowanych w zjednoczeniu; dotyczy to odpowiednio dyrektorów jednostek równorzędnych zjednoczeniom oraz jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi,

— dyrektorzy przedsiębiorstw (kombinatów) — w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w tych jednostkach, w ramach ustalonej liczby i rodzaju stanowisk.

§ 2. 1. Koszty, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, pokrywane są ze środków będących w dyspozycji jednostki organizacyjnej zatrudniającej użytkownika telefonu służbowego.

2. Koszty zakupu i założenia telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym obejmują tylko wydatki związane z zainstalowaniem jednego aparatu, bez dodatkowych urządzeń.

3. Telefon służbowy zainstalowany w mieszkaniu prywatnym jest własnością jednostki organizacyjnej, która finansowała koszt jego zakupu i założenia.

4. Z chwilą wygaśnięcia uprawnienia do pokrywania ze środków państwowych kosztów używania telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym, aparat może być przekazany użytkownikowi pod warunkiem zwrotu jednostce organizacyjnej kosztów jego zakupu i założenia. Warunek ten nie dotyczy tych użytkowników, którzy korzystali z aparatu telefonicznego, opłacanego przez jednostki organizacyjne w ciągu 10 lat.

5. Postanowienia dotyczące pokrywania kosztów związanych z założeniem telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym stosuje się również w wypadku przeniesienia telefonu na skutek zmiany miejsca zamieszkania uprawnionego użytkownika.

6. Wydatki związane z założeniem telefonu, poniesione przez użytkownika przed wejściem w życie zarządzenia, nie podlegają zwrotowi.

§ 3. Wydatki związane z użytkowaniem telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym są pokrywane ze środków państwowych — do wysokości opłaty za abonament telefoniczny.

W wypadku konieczności przeprowadzenia służbowych rozmów międzymiastowych, których koszt przekracza wysokość opłaty za abonament telefoniczny, kierownik właściwej jednostki organizacyjnej może wyrazić zgodę na pokrycie należności za te rozmowy ze środków danej jednostki.

§ 4. Jednostki organizacyjne finansujące zakup i założenie telefonów służbowych w mieszkaniach prywatnych prowadzą ewidencję tych telefonów, kosztów związanych z ich zakupem i założeniem oraz opłat, o których mowa w § 3.

§ 5. Naczelnicy (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) oraz jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi, będą przedkładać Departamentowi Administracyjno-Budżetowemu w terminie do dnia 5 stycznia każdego roku, informację o liczbie telefonów służbowych założonych w mieszkaniach prywatnych w poprzednim roku i o ogólnej liczbie tych telefonów według stanu na koniec ubiegłego roku.

Informacja powinna dotyczyć zarówno telefonów służbowych założonych w mieszkaniach prywatnych osób zatrudnionych w tych jednostkach, jak również w jednostkach nadzorowanych.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 68 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1968 r. w sprawie telefonów służbowych (Dz. Urz. MBiPMB z 1969 r. Nr 2, poz. 5).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1979 r.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 kwietnia 1979 r.

WYKAZ

stanowisk pracy w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, z którymi związane będzie pokrywanie ze środków państwowych kosztów założenia i używania dla celów służbowych aparatu telefonicznego w mieszkaniach prywatnych pracowników zajmujących te stanowiska

1. W centralach zjednoczeń:

- 1) główny dyspozytor,

- 2) główny inspektor lub inne odpowiednie stanowisko służby bhp,
- 3) starszy inspektor lub inne odpowiednie stanowisko służby ochrony przeciwpożarowej,
- 4) kierowca samochodu osobowego d/s awaryjnych,
- 5) główny inspektor d/s geologii,
- 6) główny inspektor d/s górniczych,
- 7) główny inspektor d/s techniki strzelniczej.

2. W jednostkach bezpośrednio podległych Ministrowi:

- 1) generalny dyrektor budowy priorytetowej,
- 2) dyrektor techniczny budowy priorytetowej,
- 3) dyrektor d/s środków produkcji budowy priorytetowej,
- 4) dyspozytor zmianowy,
- 5) główny specjalista d/s łączności,
- 6) główny specjalista d/s środków transportowych,
- 7) główny mechanik,
- 8) główny energetyk,
- 9) kierownik działu d/s bhp,
- 10) kierownik działu produkcji.

3. W jednostkach zgrupowanych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych):

- 1) zastępca dyrektora jednostki nadzorujący sprawy produkcji,
- 2) kierownik zakładu (oddziału),
- 3) główny energetyk,
- 4) specjalista d/s bhp,
- 5) inspektor lub inne odpowiednie stanowisko służby ochrony przeciwpożarowej,
- 6) kierownik ruchu w zakładzie górniczym,
- 7) kierownik oddziału wydobywania górniczego,
- 8) pracownik służby dozoru górniczego,
- 9) komendant straży przemysłowej,
- 10) kierowca pogotowia technicznego.

<p>Redakcja MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH Gabinet Ministra Warszawa ul. Wspólna 2, tel. 21-015 w. 585 Wydawca CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA Wydział Wydawniczy Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21 w. 150 INDEKS 35574</p>	
--	--